

Overweging 26 en 27 juni 2021

Het thema van vandaag is *geloven*. Dat lijkt simpel, maar wat is dat precies? Waarin geloof je? Is geloof altijd hetzelfde of kan het veranderen? Is het zeker weten? Ook als je gelooft dat het morgen mooi weer wordt? En als je zegt: ik geloof het wel?

Vroeger hadden we op school de catechismus (deze hier). Die is van 1948, ik heb hem bewaard en nog eens gelezen. Je moest alle vragen en antwoorden van buiten kennen. De zes en veertigste les gaat over het geloof.

Vraag: waarom moeten wij vast geloven?

Wij moeten vast geloven omdat God het heeft gezegd, die alles weet en altijd waarheid spreekt.

Vraag: hoe weten wij met zekerheid wat we moeten geloven?

Wat wij moeten geloven weten wij met zekerheid door de H. Kerk.

Nu gaat het wringen. Wat te doen met alle dogma's? Zoals de onfeilbaarheid van de Paus, of de tenhemelopneming van Maria? En de Heilige Drie-eenheid? Geloven we dat, ontkennen we dat, negeren we dat, bespotten we dat?

Augustinus liep op het strand en zag een kind dat probeerde de zee in een kuiltje te gooien. Augustinus zei: "Dat lukt je nooit", waarop het kind zei: "Zo lukt het u nooit om de Drie-eenheid te begrijpen". Als die grote heilige geleerde het niet snapt, wat moet ik dan?

Om het makkelijker te maken ga ik terug naar het Griekse woord *pisteuein*. Dat betekent zowel geloven als vertrouwen. Als we het moeilijke woord geloven nu eens vervangen door vertrouwen. Het staat niet voor niets achter mij op de muur.

Met die gedachte kijk ik naar het evangelie van vandaag, en verander ik geloven in vertrouwen.

Een vooraanstaande jood, Jairus, smeekt Jezus om zijn stervende dochttertje te redden. Jezus gaat op weg, vergezeld door een grote menigte. Een zieke en vernederde vrouw raakt de zoom van zijn kleed aan. Toen Hij haar had genezen zei Hij: "Uw *vertrouwen* heeft U gered, ga in vrede."

Toen kwamen de vrienden van Jairus, "Uw dochttertje is al dood!" Maar Jezus zei tegen Hem: "Wees niet bang maar blijf *vertrouwen*". Hoe het afliep hebt u gehoord. Jezus pakte de hand van het kind en zei: "Lieve kind, sta op." En daarna, en dat vind ik heel ontroerend, zegt Jezus dat ze haar te eten moeten geven. Zo'n gewone, dagelijkse, huismoederachtige opmerking zet Hem en ons weer met beide benen op de grond.

Tweemaal vraagt Hij om vertrouwen, tweemaal is Hij stand-by.

Wat ook opvalt in het evangelie: Jezus discrimineert niet. Hij is tegen de hooggeplaatste Schriftgeleerde even vriendelijk als tegen de verstoten en vernederde zieke vrouw. Die geeft Hij zelfs voorrang. Hij geeft niet om standsverschil. Dat besepte trouwens ook onze Paus Franciscus heel goed, toen hij een paar jaar geleden op witte donderdag de voeten waste van twaalf daklozen.

Herinnert u zich de Pinksterviering hier in de kerk? Voor wie er niet bij was: Rob had net zijn wilde haren verloren, maar hield toch een nogal uitdagende overweging, die enige reuring teweegbracht. Ik vat het heel kort samen. Rob zei: God doet niets, denk maar niet dat Hij voor mooi weer zorgt of helpt bij je examen, of je geneest. Eigenlijk heb je niks aan God. Toch,

aan het eind van de overweging zei hij: **Hij is er**, wat de letterlijke vertaling is van Jahwe. (mijn privévertaling is *Hij is stand by*).

Hoort u het verschil? Het gaat over *doen* en *zijn*. God doet niets maar is er wel.

Toen ik naar huis reed schoot mij een bekend verhaal te binnen, u kent het vast. U ziet het afgebeeld op het boekje. Ik vat het kort samen.

Een man loopt met God op het strand (alweer een strand!) en omkijkend blikt hij terug op zijn leven. Dan maakt hij God een verwijt: "Toen het goed met me ging liep U naast me, maar in mijn moeilijkste periode zag ik maar één paar voetstappen in het zand. Waar was U?"

God antwoordde glimlachend: "Toen heb ik je gedragen, mijn kind."

Mijn oma kon dat korter zeggen: *je krijgt kracht naar kruis*.

Jahwee: God is er, Hij loopt naast ons, of Hij draagt ons, sterker nog: Hij woont in ons.

De evangelist Johannes zegt het zelf: Wie op Mij vertrouwt die blijft in Mij en ik in Hem. En Augustinus zegt in zijn dagboek: "Ik zocht U overal, mijn God, maar ik was buiten en U was binnen."

Wat nemen we hiervan mee naar huis? God is er, ook als je Hem niet ziet. Hij ziet jou wel. En Hij bekommert zich om jou. Misschien niet op het moment dat het jou uitkomt, maar Hij is stand-by. We hoeven alleen maar op Hem te vertrouwen.

Amen